Have we to simply suppress everything just because the rules do not permit? What more urgency can there be than the one I have mentioned in the adjournment motion? It is unfortunate that the Chief Minister to whom the students presented a memorandum is not here. They have taken to only constitutional methods. There cannot be any more urgency than this matter. We want to know what the views of the Government are. We are seeing ministers going to several functions for inauguration etc. This is the burning problem of the day and I want some time to be allotted for discussing it.

We hear that the gates of the Prime Minister's House which rarely used to be opened, have now been opened for the benefit of the common people. Here, what do we see? The poor and the down trodden are being suppressed every day. It is necessary to change our attitude. Sir, you come from an agriculturist family and from a rural constituency. You know the difficulties of poor people. I request a ruling on the subject allowing for some discussion in this House.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The hon. Member Sri V. N. Patil has given notice of an adjournment motion regarding the day-long Dharna by the Vidyarthi Yuvajana Sangha. As I said earlier strike or Dharna are not fit subject matters for adjournment motion. Consent is therfore refused and the notice is disallowed.

Mysore High Court (Amendment) Bill, 1969

(Introduction.)

SRI K. PUTTASWAMY.—On behalf of the Chief Minister, I beg to introduce the Mysore High Court (Amendment) Bill, 1969.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Mysore High Court (Amendment) Bill, 1969, is introduced.

Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Condition of Work) (Repealing) Bill, 1969, as passed by the Legislative Council

SRI M. NAGAPPA (Raichur).—Sir, I take objection for taking up the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of works) Repealing Bill, 1969, for consideration. My objection is, this should not have been included in the Agenda at all. Rule 175 of the Rules of Procedure says.:

"Notwithstanding that a day has been allotted for other business under rule 163, 164 or 174 a motion or motions for

(SRI M. NAGAPPA)

leave to introduce a Bill or Bills may be made and a Bill or Bills may be introduced on such day before the Assembly enters on the business for which the day has been allotted."

So, only introduction of Bills is permitted, and the Bills cannot be taken up for consideration when financial matters are listed in the List of business. Supplementary Estimates and Additional grants are financial matters. So there is no scope for the consideration of the Bill under rule 175. I request the Chair that we may straightaway take up financial matters which are pending before the House.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, the report of the Business Advisory Committee was submitted to the House and this House as agreed to it. Any decision taken by this House will override the rules even if there be any point.

Sri M. NAGAPPA.—I do not object to the Bill being taken up. But it can be taken up later. The Hon. Minister should not advise to setup bad precedents. There is no harm if this matter is taken up after the discussion of supplementary estimates.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Business Advisory Committee report is presented and it is adopted by the House.

Sri K. H. PATIL.—It only allots time and it does not say which Bill should be taken first.

Sri M. NAGAPPA:—I think the Minister for Parliamentary Affairs has not seen the report of the Business Advisory Committee. As per the report, the supplementary estimates come first and the Bills come later whereas in the List of Business this matter is brought first and other matters have been put below. Therefore, the financial matter will have to be taken up first and other matters later. According to the Business Advisory Committee Report, there is no contradiction, and this Bill must come after the financial matter.

Sri K. PUTTASWAMY.—It has become rather very difficult to function in this House. The hon. Member seems to be very ticklish about rules. This rule which he has quoted does not prevent me from requesting the House to take up this Bill for consideration.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is no prohibition.

Motion to Consider.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, I beg to move :

"That the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of conditions of Work) Repealing Bill, 1969 as passed by the Legislative Council be taken into consideration.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved—

"That the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) (Repealing) Bill, 1969, as passed by the Legislative Council, be taken into consideration."

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, The Mysore Beedi Industrial premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1964 was passed in 1964 and it came into force on 1-6-67. After this law was enacted, the Parliament passed a Central Act which has similar provisions and that is also in force in the neighbouring States.

The Beedi industry is spread out in all the districts of this State and also several parts of the Southern Indian States. The neighbouring States have been making representation that the provisions of the law governing beedi manufacture must be similar in all states. Otherwise, it would lead to migration of industries. In the border districts of the Mysore State there has been a representation that unless this Central Act is brought into force, there would be migration of industries. Government have considered the provisions of the state Act as well as of the Central Act and as I have already submitted, the provisions are almost similar. Hence it was found desirable to have the Central Act instead of the State Act. The circumstances under which the state Legislature passed the enactment were that there was no Cental Act then. In fact, it is really creditable that this Legislature was the first to take up the regulation of conditions of work of beedi workers in industrial premises and they were able to pass the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Bill in 1964.

Sri L. SRIKANTAIAH (Nanjangud).—If the Central Act is there, the only thing that remains is its implementation. Where is the need for the State Act?

Sri K. PUTTASWAMY.—The Central Act was enacted subsequent to the enactment of the State Act. At the Conference of Labour Ministers of States they have been feeling that there must be a uniform Act throughout the Country and the Government of India has been repeatedly writing to us requesting the repeal of the State Act and bringing the Central Act into force.

Sri L. SRIKANTIAH.—If the Central Act is there, it will override the State law.

Sri K. PUTTASWAMY.—The hon. Member is under the impression that both the State Act and the Central Act are in force in the State; it is not so; it is only the State Act that is in force. After the State Act is repealed, the Central Act will be brought into force.

Sri M. NAGAPPA.—Sir, I want a clarification. Is it necessary that we should adapt the Central Act; if so, why has the Government not brought a Bill for adaptation of the Central Act and repealing the State Act?

Sri K. PUTTASWAMY.—There is an enabling provision in the Central Act to make it applicable to the States. So, there is no necessity for bringing such a Bill. If we repeal the State Act, thereafter we can bring the Central Act into force.

Sri L. SRIKANTIAH.—Assuming that the subject falls within the concurrent list, under what provision of law does the Hon'ble Minister say that making the Central Act applicable to the State riquires the sanction of the State Legislature ?

Sri K. PUTTASWAMY.—It is in the Central Act itself.

† Sri AZEEZ SAIT.—Sir, it is after many many dreams that the Hon'ble Minister for Labour has borught this repealing Act. It is a very small piece of legislation and it only says that since the Central Act is there, the State Act has to be repealed. This ought to have been done much earlier. I do not know why it was delayed. Was it delayed wantenly ? However, I am sorry to say that although the Bill was passed by the State Legislature and is in force, not a single section of it pertaining to registration or welfare of the workers or the minimum benefits which it sought to give them such as ventilation, water, light, latrine, etc., has been implemented so far. No care whatsoever of the two lakhs of beedi workers has been taken.

Today the Government have come forward for repealing the Mysore Act. Thereafter the Central Act will come into force. I do not know whether the Rules under the Central Act are ready or not. As stated by my friend Sri Nagappa and provisions of the Central Act should have been placed before us so that we would have studied them and compared those provisions with the provisions of the Mysore Act. I am told that there are certain changes made in the definitions in the Central Act and also certain improvements have been made in the Central Act. If those provisions had been brought before the House we would have studied them and passed on our suggestions, through the Government of Mysore, for improvements in those provisions.

There are more than 2 lakhs workers in the beedi industry. These workers are the most backward people ; they are illiterate and they are unorganised. We have in our Labour Department the Commissioner of Labour and a team of officers including Minimum Wage Inspectors, but whenever the workers take their grievances to the Labour Officer they are not attended to. So far not even one case has been referred to the Tribunal. The Conciliation Officer sits in judgement over the question even though his duty is only to discuss the question with the parties and try to solve the problem and if not solved to refer it to the Tribunal. The result is that the beedi workers do not get justice and the management has become the blood suckers of these poor workers with the Government always siding it. What happened in Kerala ? When the Central Act was introduced there the Ganesh beedi and other beedi industries closed down being afraid of the provision of the Central Act

and thousands of workers were thrown out of employment. But the Government of Kerala came to their rescue. The Minister for Labour and the Minister for Co-operation of Kerala sat together and organised Co-operative society of beedi workers in Cannanore. They personally looked to the organisation of this Co-operative society for four weeks and helped to remove all the red tapism in the organisation of the co-operative society. By this they were able to give employment to 16,000 workers.

The proposal of our Government to repeal the Mysore Act and introduce the Central Act has taken the people here by surprise. We do not know what are the provisions of the Central Act. So while giving my consent to this I request the Government to direct the Labour Department to be alert and take positive steps to see that no unemployment is casued and no worker is thrown out of employment and also to see that the minimum wage of Rs. 2-80 fixed is enforced. Even though this minimum wage is fixed, before their very eyes these workers are paid only Rs. 1-25 per thousand beedies and these officers do not question or take steps to enforce the minimum wage. If these officers are not able to discharge their duties properly and if the things are happening in Bangalore before the very eyes of the Government, what should happen outside ? If our officers are not able to function properly, it is better that they make way for better people.

†SRI M. S. KRISHNAN.—Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Labour and Parliamentary Affairs has brought this Bill for repealing the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of work) Act, 1964. The first question that arises is whether such a repealing Bill is necessary or not. As was said by several hon. members here, the subject of labour is a concurrent subject and when this subject is in the Concurrent List we have also the right to bring forward our own enactment. It was on that basis that the State Government got the 1964 enactment passed by the State Legislature which is in force now. It was only after the Central Act came into force. The Central Act came into force only on 30th November 1966. So the question is whether we are simply to accept the Central Act or whether we have the right to make any improvments on the Central Act and improve our own Act. We should have taken steps not only to make our Act to be conformity with the Central Act but also to make our Act much better than the Central Act. It would have been still better if the Governmet had brought forward a comprehensive Bill for this purpose.

There are certain provisions in the Central Act which are an improvement on the State Act. There are certain provisions in the state Act which are much better than the Central Act. There are also certain differences between the State Act and the Central Act. For instance, the definition of 'premises' differs from the definition of 'premises' in the Central Act. The definition in the State Act is more comprehensive enough and it has not led to much litigation. The definition in the Central Act is very cumbersome and is likely to lead to

(SRI M. S. KRISHNAN)

all sorts of litigations as we know in the trade union movement. The definition in the State Act is good not only for the workers but also for the employers. As was pointed out by my friend, immediately after the Central Act was passed you found a situation in Kerala that the Ganesh Beedi Factory ran away to Mysore and they installed their own factory here. This was done to escape from the provisions of the Central enactment. They wanted to take advantage of it and that is why they came down here. This could have been avoided if our Government had done the enactment in a better manner. This has not been done.

3-30 P.M.

There are other provisions. As far as the employees are concerned, I find in the Mysore Act the same definition as in the Central Act. There is one provision about the contract labour in the Central Act, but the same does not find a place in the Mysore Act. I should say that these definitions are important in a Beedi industry. As you know, Sir, maximum amount of exploitation is taking place in this industry. The minimum wages are being denied to the workers, without taking any recourse to any provisions of law. It is because of this that this definition is very important. Under the circumstances, I would say that this particular provision should have found a place even earlier, in our own enactment of 1964. If it had been done in the 1964 Act itself, I would have been very happy. It was not done at that time. I would welcome such a provision in respect of functions of the contract labour.

There are other provisions—I do not want to go into detail about them. I would say that the provisions concerning licences, ventilation, etc., are all common; they are not different from the Central Act. But, the most important thing is, has the Government been able to implement any of these things in Mysore even under their own enactment? They have failed to do so. They have utterly and miserably failed with regard to the implementation of this provision. Even very small facility like drinking water is not provided in this industry. Thousands and lakhs of workers of this industry are suffering from diseases, some of which are incurable. Therefore, I would say that it is very necessary to see that it is implemented faithfully. It is therefore the responsibility of the Government to implement this provision, and I must charge the Government for not having done so.

One more provision, which I would like to bring to your notice, and through you, Sir, to the Hon. Minister for Labour, is about the conditions of service of the workmen, *viz.*, leave and other conditions. Leave has been spoken of, but there has not been any improvement between what pertains to in our Act and what pertains to in the Central Act. I would have been very happy if the Hon. Minister for Labour, who himself was a labour leader and

perhaps even now thinks that he is connected with it, had brought forward some of these provisions as per the Central Act, in respect of leave and other conditions of service. There is the Shops and Establishments Act in other States. Beedi industry is not like a shop ; it is an establishment. The shop employees do get some privileges, which the beedi workers do not get. Under the circumstances, this provision could have been made much better, because these workers work without any light and sanitation and even without proper sitting facilities. Naturally,more amount of leave has to be given to them. I would have been happy if the Hon. Minister for Labour had brought forward a comprehensive Bill, more better than even the Central Act. I would also like to point out in this connection that in other States they have been able to bring amendments to these things, particularly in Kerala even in regard to the enforcement of this enactment they have threatended the employers to implement the Act. I would therefore say that this Government must have the guts to implement the provisions as the Kerala Government. I am speaking about Kerala not because my Party is there in power. Of course, the United Front Governments in West Bengal and Kerala have been able to do it in a much better manner. That apart, I would like the Hon. Minister, purely from the humanitarian point of view, to see that if these Government could implement provisions of the Act there, why not the Government here do so ? When the employer closes down the factory throwing thousands of employees to the street, the Government said there : "we are here to help you". Sir, with the little knowledge I have of this industry in those States I can say that it has been thriving much better. The workers are given maximum co-operation there, Government is happy and the workers are also happy. It is in that direction that the Government of Mysore should move. It is only with this view that I have offered my remarks regarding this repealing Act.

Thank you.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಉದ್ಯಮ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ 1964ರಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂಥ ಶಾಸನವಾದರೂ ಕೂಡ ಏನಿದೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಜೀಜ್ ಸೇಟ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ತುಂಬ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಎನ್‌ಫೋರ್ಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನ ಸೌಲಭ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್‌ಫೋರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗುಂಡಲ್‌ಪೇಟೆ, ಮೈನೂರಿನ ಮಂಡಿ ಮೊಹಲ್ಲಾ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳಚೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಡಿಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸುತ್ತುವವರು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಬಹುಶಃ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನವು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ರಿಪೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅನಗತ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ವೇಳೆ ಆಗತ್ಯವೆಂದು ಶಾಸನ ಇರಾಖೆಗೆ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾದರೂ ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಂತಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಡಿಗಳು ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಉದ್ದಿಮೆದಾರನಿರುತ್ತಾನೆ. ಆವನು ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಮೇರೆ ಗ್ರಾಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಬೀಡಿ ಸುತ್ತುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಪ್ರಿಮಿಸಸ್ ಎನ್ನುವ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಮೇರೆ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವವರು ಇವರೆಲ್ಲ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಮೂದಿನತಕ್ಕ ಯಾವುದೇ ಶಾಸನದಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಪ್ರಿಮಿಸಸ್ ಎನ್ನುವ ಡೆಫಿನಿಷನ್‌ನಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 1966ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಬಹುಶಃ ಅವೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಬೀಡಿ ಸುತ್ತುವುದು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಬಜಾಪುರ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಮೇರೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇರೆ ಹಂಚುವುದರಿಂದ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೀಡಿ ಉದ್ಯಮದವರು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಕೂಲಿ ಕಾರರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರೆಮಿಸಸ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸೆಂಟ್ರರ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಆದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಶಾಸನ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಬರೀ ಕೇಂದ್ರದ ಆಕ್ಟನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸದುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಮಿಸಸ್ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ, ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು. ನಾನು ಆಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲವು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಲೇಬರ್ ಶಾಸನಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದರೂ ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಲೇಬರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಯಿಟ್ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ದಿನಕ್ಕೆ 8 ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟು 500 ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 8 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ ನಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಥಾರರ್ಸ್ ಡಿಕನ್ಸ್‌ರವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏಳೆಂಟು ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ಉದ್ಯಮದಾರರು ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಣೇಶ ಬೀಡಿ ವರ್ಕ್ಸ್ ಉದ್ಯಮ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಕೇರಳಾದಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾಗ ಕೇರಳದವರು ಮಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಶಾಸನವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಗಣೇಶ ಬೀಡಿಯವರು ಬಿರ್ಲಾ-ಟಾಟಾ ಸಮಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು, ಆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ರಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಶೋಷಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮಗ್ರ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದರೆ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು. ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಇತಿಮಿತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಆನಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿ ಬಡ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದು ಮೈಸೂರು ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವು ಕ್ಲಾಜು ಎರಡರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ರಿಪೀಲ್ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಅಥವ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತರ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರ ಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದೋ ಆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು ರಿಪೀಲ್ ಆಗುವುದು. ಆ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರು ವುದು. ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಅಥವ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ಅವಧಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ನೋಟಿಫೈ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಹೊಸ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟನ್ನು ಹೋಲಿಕೆಮಾಡಿ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಏನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಥವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲತ್ತು ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ, ನಮ್ಮಲ್ಲರುವ ಕಾಯಿದೆಯ ರಾಭ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೇರಳದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲಮು ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಬೀಡಿ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿರುವ ಬಡ ನೌಕರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಕಾನೂನನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರದವರು ತಿಳಿಸಿರುವು ದರಿಂದ ಇಲ್ಲೂ ತರುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಂತೆ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಯಿದೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಸೀಜರಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿನ್ನೆ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಜೆಟ್ ಪಾಸಾದ ಮೇಲೆ ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿನ ಮೊದಲು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದು 2-3 ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಬಹುದೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಈಗಾಗಲೆ ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದ ಅರ್ಧ ಬಜೆಟ್ಟಿನಷ್ಟು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಜೆಟ್ ಇದೆ. If you want the supplementary budget to be discussed, there is very little time left before us. Therefore, I request the Chair to postpone it for tomorrow. It has to be given full one day for discussion. Almost half-an-hour is over. The time that is before us is not sufficient. Therefore this may be postponed to tomorrow or some other day. The time allotted for the supplementary demand has been already half spent.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ; ಈಗ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದು ಚರ್ಚೆಯಿಂದರೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಈ ಮಸೂದೆ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗ ಅವರಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಆಗತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೂ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲ ನನ್ನ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಅದು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ...

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಮಯ ಖರ್ಚು ಆದದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆ ಇಲ್ಲ, ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂತ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವನು ನಾನು. ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಈ ಗಳಗೆಯಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆಯಾಗುವಾಗ ನೋಡೋಣ, ವಿಷಯ ಏನು ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇರೆ ಅದು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನವೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಸ್ವಾಮಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಂಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಮಾದವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತಹ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಒಂದನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ 3ನೇ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

Sub-section (1) under Section 3, :—

> "It will come into effect on the date as the Government may appoint and a different date may be appointed for different areas for different provisions of this Act."

ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ 14-16-17ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಬಹುದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಹಾಗೆ ಆಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೀಡಿ ಉದ್ಯಮ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಸುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯಮದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೆ ಏನೆಂದರೆ, ಬೀಡಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಪ್ರಿಮಿಸಿಸ್ ಎಂದರೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವ ಪುರಸೊತ್ತಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತವೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ತಾವು ಅನೇಕರು ನೋಡಿರಬಹುದು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ, ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವುದು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. 4 ಜನ ಸೇರಿ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ವಿಚಾರ, ವ್ಯಾಪಾರದ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಿರಾಮದ ವೇಳೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 2ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ (ಬಿ) ಪ್ರಕಾರ ಏನಾದರು ನಾವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಪ್ರಿಮಿಸಿಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಚಳಿ ಆದರೆ ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸುತ್ತಾ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ.

Sri AZEEZ SAIT.—The Hon. Minister is trying to defend the beedi workers without knowing their problems correctly. If he goes and sees what is actually going on he will come to know the real picture. He says the beedi worker will utilise his leisure time and do this business. It is not the case. He has to work under different persons for wages and he is not doing independently. This is what is actually going on. The benefit that is to be shown to the real worker will not reach him. All the benefits will go to the licensed man who is manufacturing the beedies by the help of these poor workers. Even if the entire Act is implemented, I know what would be the consequences. To-day hundreds and hundreds of beedi workers are lying in the hospital suffering from diseases on account of the unhealthy atmosphere under which they were compelled to work.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಲಹೆಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞ ನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಗುರವಾಗಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ರೀತಿ ನಾನು ಬೆಳೆದುಬಂದಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ತಿಳಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅದು ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡರಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಈ ಬೀಡಿ ಉದ್ಯಮ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ವೇಳೆಯಲ್ಲ, 14ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ, 16ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಫ್ರಂ ಫೈರ್ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ, 17ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬೇಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬೇಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಸದೆ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೇಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಂಪ್ಲಾಯರ್ ಅನ್ನುವ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಟ್ರೇಡ್ ಮಾರ್ಕ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮ್ಯಾನುಫ್ಯಾಕ್ಚರರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವನು ಮ್ಯಾನುಫ್ಯಾಕ್ಚರರು ಮತ್ತು ಎಂಪ್ಲಾಯರು. ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವನೂ ಸಹ ಎಂಪ್ಲಾಯರ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಇದು ಬೀಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಅದಲ್ಲದೆ ಇದು ಒಂದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಂಥ ಶಾಸನ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆಯಾದರೆ ಈ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬೀಡಿ ಅಂಡ್ ಸಿಗಾರ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಆಫ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾಗ ಆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗಣೇಶ ಬೀಡಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಬಿದಾರ್ಯರಹಿತವಾದಂಥ ಒಂದು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು

(ಶ್ರಿ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಲೀಡರ್ ಗೋಪಾಲನ್‌ರವರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಲ್ಲಯ ಅನೇಕ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರುಗಳನ್ನೂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದು ಸಫಲವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

4-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವಾಗ ಆಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಏಕಮುಖವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ತರಲಲ್ಲವೋ...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನಿಂದ ವಿಷಯುಗಳನ್ನು ನಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಕಿಗೂ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಕಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕ್ಕನ್ನು ಪೊದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಕಾರಣ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯವಾದ ಕೇರಳದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಫಾಕ್ಟರಿಯ ಮಾದರಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಅವರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಇತರೇ ನೌಕರ್ಯಗಳು ಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ವರ್ತಕರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬೇಗ ಸ್ಥಳಾಂತ ರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಕರೆಯರಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯರಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದು ಏಕಮುಖವಾದ ಶಾಸನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಿಸ್ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಇದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಿಸ್‌ಗಿಂತ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಇನ್ನು ಕಡಮೆ ಇದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವರ್ಕರುಗಳು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್.—ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸತಕ್ಕ ಬೀಡಿಗಳು ಬಹಳ ಇನ್‌ಫೀರಿಯರ್ ಕ್ವಾಲಿಟಿ. ಆದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆ ಮಾಲೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವೀದಿವಸವವರೆಗೂ ಆ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವರ್ಕರುಗಳಿಗೆ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳವರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ವರ್ಕರುಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ರುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ವೇಜಸ್ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಆಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆ ಯದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ. ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಮ್ ಜಾಸ್ತಿ ವೇಜಸ್ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೇರಳದ ವರ್ಕರುಗಳು ಮಂಗಳೂರಿನ ಗಣೇಶ ಬೀಡಿ ಗಡಂಗಿಗೆ ಬಂದರೆ ಕೇರಳದವರು ಅಷ್ಟು ಕಡಮೆ ವೇಜಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಾಭವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಮ್ಮ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಎರಡ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರೆ ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ಇಲ್ಲಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ. ಈ ಎರಡ್ಕೂ ವಿಷಯಗಳೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಆ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಒಂದು ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ದೇಶ ನಾಲ್ಕೂ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ತರಹದ ನೀತಿಯಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಾಗ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಯಿತು. ಅಂತೂ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನದ ಕಟ್ಟುಪಾಡನ್ನು ಡಾಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಕೇಂದ್ರದ ಶಾಸನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಲುಕ್ಸಾನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬೀಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕ ವರ್ಕರುಗಳು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ 14, 16, ಮತ್ತು 17ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರದ ಶಾಸನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಕೇಂದ್ರದ ಶಾಸನವನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ :

> "*G. Establishment* : "In relation to contract labour, the principal employer ;
>
> "In relation to the other labour, person who has the ultimate control over the affairs of any establishment or by reason of his advancing money, supplying goods or otherwise substantial interest in the control of the affairs of any establishment and includes any other person to whom the affairs of the establishment are entrusted, whether such person is called managing agent or manager or superintendent or by any other name."

ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಏನೆಂದರೆ—ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಒಂದು ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೊಂದರೆಯೂ ಇದೆ.....

[MR. SPEAKER in the Chair]

SRI AZEEZ SAIT.—I rise to a point of order. The Hon. Minister in charge of this Bill must only give facts and figures to this House. He must know what he says goes to the people, to the 2½ crores of people. The whole question here is that the members have given consent to the repeal of the State Act and the implementation of the Central Act. Why is the Hon. Minister postponing to adopt the Central Act which is helpful to the poor beedi workers ? He is misguiding and misleading us.

MR. SPEAKER.—There is no force in the point of order.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನನಗೆ ಯಾವುದು ದೊರಕಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

According to Section 2 (g) of the State Act, 'employer' means :

(i) a proprietor or a registered user of a trade mark registered under the Trade and Merchandise Act, 1958 (Central Act 43 of 1958), in relation to beedi, and

(ii) any other person to whom the affairs of any beedi industrial premises are entrusted (whether such other person is called a managing agent, manager, superintendent, or by any other name) ;

ಇದರಿಂದ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಅವರಮೇಲೆ ಕಂಟ್ರೋರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೀಡಿ ಬೀಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಬೀಡಿ ಉದ್ಯಮ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್.—2 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಈ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭವಿಷ್ಯ ನೋಡುವುದು ಮುಖ್ಯ.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am not yielding. I do not want to be disturbed.

ಇನ್ನೊಂದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ The State Government is empowered to grant exemption to the Dwelling Houses where beedi manufacture is carried on. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಎರ್ಲಾ ಡ್ವೆಲಿಂಗ್ ಹೌಸಸ್ ಕೂಡ ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಹೌಸನ್ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಎನಾಯಿತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

In the Central Act, exemption is provided to the dwelling houses.

Sri L. SREEKANTAIAH.—The Act says :

"It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas and different provisions of this Act."

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಮುಗಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನವರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅಫವಾ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನ್ಲಿನೆಸ್‌ಗೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಇಲ್ಲ, ವೆಂಟಿಲೇಷನ್ನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಡ್ರಿಂಕಿಂಗ್ ವಾಟರ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ರ್ಯಾಟರಿನ್ಸ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಯೂರಿನರ್ಸ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಓವರ್ ಕ್ರೌಡಿಂಗ್ ಕೂಡದು ಎಂದು ಇದೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗಿಂತಲೂ ಒಂದು ಗುಂಡಿ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಟ್ ಮೇಲು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ 4 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಾಗಿ ಕಾನೂನುಗಳು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಈ ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಅವರೂ ಕೂಡ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಈ ಉದ್ಯಮ

ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಬರುತ್ತದೆ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಉದ್ಯಮ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನನ್ನು ರಿಪೀರ್ ಮಾಡಿ ಈಗ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಂತೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸೆಕ್ಷನ್ (1) ಮತ್ತು (3)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾನೂನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದಮೇಲೆ ಈ ಕಾನೂನು ರಿಪೀಲ್ ಆಗುವ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್ ಅವರು ಇದು ಬಹಳ ಸಿಧಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು 6-1-67ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಮಗೂ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರದವರು, ಕೇರಳದವರು, ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಅಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಆಗಲೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾವೂ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸಾಕಷ್ಟು ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈಗ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಲವಿಳಂಬವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri M. S. KRISHNAN.—The Hon. Member Srikantaiah enquired about Sections 14, 16 and 17 which are in the original Act. Will they come into force? Are they included already? Would they come into force now because they are part of the Central Act? He stated that the Hon. Member has not read the Central Act. Unfortunately, the position is Sections 14, 16, 17 of the State Act are analogous to Sections 14, 15, 16 and 17 of the Central Act. The same clauses are here in the State Act. Section 17 of the State Act corresponding to Section 16 of the Central Act speaks of Canteens. When the same provisions are there, to say that the State Act is more beneficial than the Central Act, is a misleading statement.

Sri AZEEZ SAIT.—My friend the Hon. Minister for Labour stated that the Central Act is meant only for the Southern States. The Central Act is meant for the whole of India. Perhaps my friend did not know it. We have bigger industries in Madhya Pradesh. There 8 crores of beedis are rolled per day; in Jubbalpur also 8 crores of beedis are rolled per day. Another industry in North India rolls 15 crores per day. The total population of beedi workers is 12 lakhs.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಈ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾನೂನು ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರದ ಕಾನೂನು ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆಯೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಈ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ್, ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 1 ಮತ್ತು 3 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರೊವಿಜನ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ.

"It shall come into force in the State on such date as the State Government may by notification in the Official Gazette appoint and different dates may be appointed by the State Government for different areas and for different provisions of the Act".

ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Works) (Repealing) Bill, 1969, as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

The motion was adopted.

CLAUSES

Mr. SPEAKER.—There are no amendments, I shall put the clauses to the vote of the House.

The question is :

"That clause 2 do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 1, the long title and enacting formula do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the long title and the enacting Formula were added to the Bill.

Motion to pass

Sri K. PUTTASWAMY.—I move :

"That the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Works) [Repealing] Bill, 1969, as passed by the Legislative Council, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Works) Repealing Bill, 1969, as passed by the Legislative Council be passed."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Next item is Financial Business.

Financial Business

(a) Supplementary and Additional Demands for Grants for 1969-70 (First Instalment)

(b) Demands for Grants to cover Expenditure incurred in excess of Voted Grants for 1964-65

(c) Demands for Grants to cover expenditure incurred in excess of Voted Grants for 1965-66.

MR. SPEAKER.—Recommendations of the Governor in respect of Supplementary Grants and Excess Grants have been received. Hon. Minister to move the Demands.

SRI RAMAKRISHNA HEGDE (Minister for Finance, Planning and Youth Welfare).—Sir, I beg to move :

"That a further sum not exceeding Rs. 4,00,0^0 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1970 in respect of Taxes on Vehicles."

MR, SPEAKER.—Motion moved :

"That a further sum not exceeding Rs. 4,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1970 in respect of Taxes on Vehicles."

Along with this Demand, other Demands Nos. 10, 17, 20, 23, 24, 27, 33, 39, 41, 44, 47, 48 and 54 are deemed to have been moved.

Demands for grants to cover expenditure incurred in excess of voted grants for 1964-65 and 1965-66 are also before the House.

Now Discussion on Supplementary and Additional Demands for grants and also excess grants may be taken up together.

Sri Sivappa will commence the debate.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ನಡೆವರು ಇದನ್ನು ಈಗ ಕೇವಲ ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ ಬಾಕಿ ಇರುವಾಗ, ದಿನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಚರ್ಚೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಅಪಾದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಅಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಇವತ್ತು ಮುಗಿಯದಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆ ಮುಗಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ 1964-65 ಮತ್ತು 1965-66ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಎಕ್ಸೆಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ತೋರಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಫಾರ್ಮಾಲಿಟಿಗೋಸ್ಕರ ಈಗ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಫಾರ್ ಎಕ್ಸೆಸ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟಿಗೆ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಶನರ್ ಪ್ರೊವಿಜನ್ಸ್ ಇದೆಯೆಂದು, ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಎಕ್ಸೆಸ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ; ಏನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಬಜೆಟ್ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡದೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಖರ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟರೆ, ಏನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಎಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ, ಅನೇಕ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಇರಾಖೆಗೆ 64–65 ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂಮುಕ್ಕಾಲು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೆ ಇರಾಖೆಗೆ 65–66 ರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಪೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟರಿ ಡೆಮೋಕ್ರೆಸಿಯಲ್ಲ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಏಟು ಕೊಡುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

4-30 P.M.

ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಒಂದು ಸಬೂಬು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ, ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರಾ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಕಾಲ್ ಅಟೆನ್‌ಷನ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತರೆಕೆಳಕು ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಷಮಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆದಾಯ ಇಷ್ಟು ಇದೆ, ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೇಶದ ಬಡ ಜನರ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಿಮ್ಮ ಇಂಟರ್‌ನಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಏನಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದಾಗ ನೀವು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ, ರೈತರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ರೈತರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀವು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳವರು ನಾವು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು

ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಫುಡ್‌ಗ್ರೈನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಪಡಿ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಚೀಫ್ ಪಾಪ್ಯುಲರಿಟಿಗೋಸ್ಕರ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಅವರ ಈ ಒಂದು ವಾದ ಏನಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇಕಂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಶೇಖರಣೆಯಲ್ಲಿ ರೋಷ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರ್‌ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇಕಂನ ಸರಾಸರಿ ಆದಾಯ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತು ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದವರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ರೋಷವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಇಕ ಏಯ್ಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮಗೆ ಖೋತಾ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸರಾಸರಿ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಡಿ ನ ಸರಾಸರಿ ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಮೂರನೇ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾದಮೇಲೆ ಶೇಕಡಾ 8.6 ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಇರುವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನೆರವು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಲೋಪವನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಜೋದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಗತಿ ಏನು? ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಗತಿ ಏನು? ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಗತಿ ಏನು! ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಯೋಜನೆಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎರಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಕಮಿಷನ್ ಬಂದಿರತಕ್ಕ 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಾಹುಕಾರನಿಂದ, ಯಾವ ರಿಸೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ವಿರೋಧ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರಿಗೆ ಉಗ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ನಾಯಕತ್ವ. ಕೇಂದ್ರದವರಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವಂಥಾ ನಾಯಕತ್ವ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಹಿಂದುಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೆಹಲಿ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತು ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಂಥಾ "ವೀರ ವಾಣಿ" ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಡೆಯದೇ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ನೀವು ಯಾವ ಮುಖವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿರಿ, ಏತಕ್ಕೆ ನೀವು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ದೆಹಲಿ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾದು ನೋಡೋಣ. ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೆಹಲಿಯಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹಿತಿತವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಶಾಸನಸಭೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ದಿವಸವೇ ಖರ್ಚಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಸುಮಾರು 63 ಖಾತೆಗಳಿಗೆ, ಸುಮಾರು 39 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ 41 ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಚ್ 31 ನೇ ತಾರೀಖು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ಇವೊತ್ತು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಸಭೆಯುಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯುಮುಂದೆ ಇಡದೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಇಡೋಣ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಸ್ವಜನಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ಒಂದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಇಡುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಗೆ ನರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 39·42 ಕೋಟಿ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಅಡ್‌ಜೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟು, ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ಖರ್ಚು ಬರುವುದು ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಈ ಸಲ ಇಂಟ್ರಡಕ್ಟರಿ ರಿಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಡ್‌ಜೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಷ್ಟು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ಬರುವ ಖರ್ಚು 103 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಂತೂ ಈಗ 39 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಅಡ್‌ಜೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಏಳೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದೇ ಏಳೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಖೈರಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವ ಕೊರತೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನರಿಯಾದ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಕೂಡ ನಾವು ಅತಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನದಿನ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಗಳಿಗೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 10ರಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನವನ್ನು, ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕಡೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಲು ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಭವನಕ್ಕೆ ಸೋಫಾ ಸೆಟ್ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಏನಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಶೃಂಗಾರಮಯ ನೀತಿಯನ್ನು

ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದೂ ಕೂಡ ತಮಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನಾಡಗೌಡರು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕತೆಯವರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಹಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಬ್ಬುಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಪಣ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಂಠೀರವ ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಂದು ಸ್ಟುಡಿಯೋವನ್ನು ಸುಸಜ್ಜಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟುಡಿಯೋ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಬದಲು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರಿಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್‌ಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲುಕ್ಸಾನಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಿಲ್‌ಗೆ ಮತ್ತೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಲುವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊದಪರ್ಷವೇ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಡ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ಧವೀರಪ್ಪ (ಹರಿಹರ).—ಮುತ್ತೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್ ಈಗ ನಷ್ಟದ ಬದಲು ಲಾಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್ ಶಿವಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದು, ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಲಾಭ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ವಾಪಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಎಂಬ ಖಟೀಮ ಇದ್ದ. ಅವನು ಸಾಹುಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 25 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಣ ಪಡೆದು, ಅದೇ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಡವಾಗಿ 25 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಉಳಿದ 75 ಭಾಗದ ಹಣಕ್ಕೆ ನಾಮ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್‌ನವರು ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಿಲ್‌ಗಳು ಲಾಭ ತೋರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಾನಾದರೂ ಕೂಡ ಅಪಾರವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡದೆ, ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತರಾವತಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಈನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಕೂಡ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಲಾಭ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಇದರ ಆಡಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೂಡ ಒಹುದಾಗಿತ್ತು. ತರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಹಣ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆಯಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆರಡು ಪಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ಹಣ ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ವಿವರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ತರಾವತಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಲಾಭವೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಆದಾಯ ಏಳೆಂಟು ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ ಈಗ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದವರುಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕೂಡ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರೇ ಇಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇದೇ ಅಪಾದನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಅವಗಾಹನೆಗೂ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಪಾದವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೂಡ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಶರಾವತಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಇದರ ಒಂದು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ನಡವರು ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ನಡವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಯ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ರೋಗ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಇಂತಹ ಸಪ್ಲಿ ಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಈ ಸರಕಾರದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಆಗಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಈ ಸರಕಾರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಾರದೆ ಇರುವುದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಇಂತಹ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದು ಸರಕಾರದ ಅದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಹ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು. ಒಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದಂತಹ ಕೂನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಇಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನ್ಯಜನ ಪಕ್ಷಪಾತಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾಲವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕಂಠೀರವ ಸ್ಟೂಡಿಯೋವಿಗೆ ಸುಮಾರು 12 ಲಕ್ಷ ದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಯಾವ ದರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ. ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ ಶೇಕಡ ಏಳುವರೆಯಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಇದರಲ್ಲೇ ರೀಬೇಟ್ ಆಗಿ ಶೇಕಡಾ ಎರಡೂವರೆಯಷ್ಟು ಕೊಡುವಷ್ಟರತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಇದರ ಬಡ್ಡಿ ಶೇಕಡಾ ಐದರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಯಿತು. ಸಾಲವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅದೇ ಸಾಲ ವನ್ನು ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಇದೇ ಸ್ಟೂಡಿಯೋವಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇ ಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಶೇಕಡಾ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ರೀಬೇಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ನವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು 54ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. 18 ಲಕ್ಷ ರೂಗಳ ಮುಂಗಡ ವ್ಯಾಪಾರ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮುಖಂಡರುಗಳ ಸ್ವಬಂಧುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಏಕಮಾತ್ರ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಒಂದೆ ತೆರನಾದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ ಆರೂಕಾಲರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ ಏಳೂವರೆಯಂತೆ ಬಡ್ಡಿ, ಹಾಗೆ ರಾಜಾಜಿ ನಗರವಲ್ಲಿರುವ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಶೇಕಡಾ ಐದರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕಿ ಸಾಲ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಮತ್ತು ಅವರ ಬಂಧುವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ವಿಧಿಸದೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಇಂತಹ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳು ಎಂದು ತರುವ ಒಂದು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಾವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಬದಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪರಿಹಾರದ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪುಟ 6ರಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಸ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟೊರೇಟನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿನ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿರುವ ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಓದಲು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸರಬರಾದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಿಂಟು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಡೈರೆಕ್ಟೊರೇಟನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟೂ ಚಿಲ್ಲರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಗುಟ್ಟು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಜಾಯಿಂಟು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಕು ಬೇಕೆಂದು ಬರೀ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಜಲವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇರಳ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

> "A former judge of the Bombay High Court and former Member of the Central Law Commission has been engaged as Special Officer (Legal) in the P. W. D. and Electricity Department on a salary of Rs. 3,500 per month for a period of one year from the date of report to duty. A retired Commissioner of the Indus Water Treaty, New Delhi, has been engaged as a Technical consultant on a retention fee of Rs. 1,500 per mensem plus Rs. 250 per day of actual work, limited to Rs. 6,000 in one Calendar month (The limit of Rs. 6,000 is inclusive of the retention fee of Rs. 1,500 per month)"

ಹೀಗೆ ತಮಗೆ ಬೇಕುಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸಕೊಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್‌ನ 9ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ. ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ಯಾರಾ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "However, during 1967-68 the Accountant General suggested that the expenditure may be debited to "Pay and Accounts Officer, Suspense (Ministry of Food and Agriculture direct instead of to the State Budget initially). The revised procedure was followed during 1967-68 and 1969 and no provision was made in the State Budget of these years."

The same Accountant General guides us again as follows :

> "The Accountant General has now observed that debiting the expenditure directly to 'Pay and Accounts Officer, Suspense' will be an irregularity and has suggested the revival of the original procedure."

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಒಬ್ಬರೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸವುಳ್ಳ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅಡ್ಡದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಏನು ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ C. & A. G. ಅವರ ಕೈ ಕೆಳಗಿರುವ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್‌ರವರು ಮೊದಲು ತಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ಗೌರವ ತಾನೇ ಏನು ಉಳಿಯುತ್ತು ? ಒಂದುಸಾರಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೇಳುವ ಬದಲು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಿತ್ರ ಪದ್ಧತಿ ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಡೆಸಿದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದೇರೀತಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನವರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಡೆಸಿದರೆ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ಈ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಹಣ ಹಾಕಿಸಿ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಪೋರ್ಸ್‌ಲೈನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತು ಎನ್. ಜಿ. ಇ. ಎಫ್. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮೈಸೂರು ಪೋರ್ಸ್‌ಲೈನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ 40,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಎನ್. ಜಿ. ಇ. ಎಫ್. ಗೆ 4,80,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "The Government Procelain Factory was converted into a Joint Stock Company with effect from 1st April 1967. The Purchase consideration in respect of Government Porcelain Factory has been fixed at Rs. 3,31,35,850.62 and in part satisfaction of this consideration the Mysore Porcelains Ltd., has allotted 40,000 Equity Shares of Rs. 100 each valued at Rs. 40,00,000 to the Government. The balance of Rs. 2,91,35,850.62 is treated as loan repayable by the Company."

ಇದರಲ್ಲಿ ಈಕ್ವಿಟಿ ಷೇರ್ಸ್ ಸರಕಾರದ್ದು ಇದೆ. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಖಾಸಗಿಯವರದ್ದು ಹಣ ಸರಕಾರದ್ದು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಲಾಭವೂ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ಹಣ ಬೆರ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲದೆ ನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದು ಸಮಾಜವಾದ ಗುರಿಯುಳ್ಳ ಸರಕಾರ. ಇನ್ನು ಎನ್. ಜಿ. ಇ. ಎಫ್. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಟರಿ ನೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "The New Government Electric Factory, which was a Government Commercial undertaking was converted into a Joint stock Company in April 1965. The total assets as on 30th September 1965, were valued at Rs. 8,55,99,677. 05 on the basis of the Balance Sheet audited by the Account General (Commercial Audit Wing)..... "
>
> "The Company has already allotted 3,20,000 shares of Rs. 100 each, valued at Rs. 3,20,00,000 to Government. The Company has now come up with the proposal of offering additional Equity Capital of 1,60,000 Shares of Rs. 100 each, valued at Rs. 1,60,00,000. Thus the total Share Capital in the NGEF Ltd., would be Rs. 4,80,00,000."

ಎಲ್ಲವೂ ನ್ಯಯಂವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ನ್ಯಜನಪಕ್ಷಪಾತ ಇದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣಕ್ಕೆ ರಾಭವಿಲ್ಲ. ಈ ದುಂದು ಕಾರುಬಾರಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಷಮವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕಾಸಿನ ನ್ಯೆಜ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮೀಷನ್‌ನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಮಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ (ಧರ್ಮಸಾಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ಇವೆರಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದನ್ನು ಈಗ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ತಂದು, ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಐಟಂಗಳು ಎಷ್ಟು? ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಈ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ? ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಅವರ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಾಗಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಈವಾಗ ಇದನ್ನು ತಂದು, ಇದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯ, ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ ಎಂದು ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಉದಾಹರಣೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ ಕೊಳಹಾರ್ ವಿಲೇಜ್ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ಮಾಡಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಇಂಜಿನೀಯರ್, ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನೀಯರ್ ಬಂದು ನ್ಥಳ ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್ ಕರೆದು ಈ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಕೆಲಸ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಿಂದ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರಾದ ಕೆಲವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಖ ನೋಡಿದರು, ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ, ಎಂದರು, ತಕ್ಷಣ ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಈವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಆ ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿದೆ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಮತ್ತು ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನೀಯರ್ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾರ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ತಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ಇನಫರ್ಮೇಷನ್ ಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಇಂಜಿನೀಯರ್, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟೀವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಪೋಸರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್ ಕರೆಯಬೇಕು. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಬಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದೇರೀತಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನೆರಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಯೇ ಆಗಲಿ 20—25 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ದುಗ್ಗಪ್ಪ)

ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜೀರಿಯಲ್ ಕಾಸ್ಟ್ ಎಂದು 8 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಇಂಥದ್ದು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಂಟೇ ? ಹುಣಸೆಹಣ್ಣನ್ನು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದರು ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ 8 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಕಾರಣವೇನಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಜೆಟೆಡ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪವಾಗಿದೆ. ಯಾವು ದಾದರೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳಲಿ, ಅಂಥದಕ್ಕೆ ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡು ವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1968ನೇ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಡಿಸಿ ವರ್ಷದ ಕೊನೇ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ತದನಂತರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ 5 ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುದನ್ನು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಸೊಸೈಟಿಗಳೂ ಡಿಫಾರ್ಮ್ ಆಗಿವೆ, ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ? ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಾಗಿ ದೂಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟರುವ ದುಡ್ಡು ಸದುಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗ ಬೇಕು. ಚನ್ನಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ 8 ಜನರು ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಂದು ನನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದರು. 1968ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕರೆದು ಕೇಳ ಬಹುದು; ಏಕೆ ಇನ್ನೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕೆ ಇದೆಯೋ, ಅಂಥ ಕಡೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ನನ್ನಂಥವನಿಗೂ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಒಂದಾಗಬೇಕು, ದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಇತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟವರ ಹೈಕಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಈಗ ಇವರ ತಾರತಮ್ಯ,ಇವರ ಭಾವನೆಗಳು, ರೀತಿನೀತಿಗಳು, ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನ, ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರದೋ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಖರ್ಚನ್ನು ಒಪ್ಪಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ನೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಬಹು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಂದು ಬೇಧ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. This feeling is growing very rapidly among the people especially among the people of the old Mysore area. I am afraid it may reach climax. I do not know what will happen then. It is not proper on your part and you should amend it. They could have included some of these items in the Budget. They have avoided it and now they have come with supplementary demands. They are not doing justice to the people of the State.

†శ్రీ బి. ఎర్. నారాయణస్వామి (శ్రీనివాసపుర).—నన్నాన్య అధ్యక్షరే, సర్కారుద ఆడళితదల్లి ఎష్టే ఎచ్చరికెయింద ఆయవ్యయ పట్టియన్ను మండిసిదరూ సహ అనిరీక్షితవాగి మత్తు సంభవనీయవాగి ప్రాప్తవాగతక్క ఖర్చిగే హెచ్చువరి బేడికెగళన్ను మండిసతక్కదు సహజ. ఆదరే ఈగ నమ్మ ముందే బరుత్తిరువ హెచ్చువరి బేడికెగళన్ను నోడిదరే ననగే బహళ నిరాసెయాగుత్తిదే.

స్వామి, దేశద ఇతిహాసదల్లి అభావ, క్షామ, పరిహార ఎన్నతక్క కూగు ఇల్లద అధివేశనవిల్ల ఎన్నువుదన్ను ఎల్లరూ ఒప్పతక్క మాతు. పదే పదే ఈ విషయ సర్కారద గమనక్కే బరుత్తిద్దరూ సహ ఎష్టో బాబుగళిగాగి, అదరల్లియూ కెలసక్కే బరతక్కదు, ప్రమేయవిరతక్కదు ఎల్లవూ ఇల్ల, హణవన్ను సరిసి కోట్యంతర రూపాయిగళ హెచ్చువరి బేడికెయన్ను నమ్మ ముందే ఇట్టిరతక్క సర్కార అభావ పరిహారక్కాగి శాశ్వతవాగి ఏనాదరూ కార్యక్రమవన్ను తెగెదుకొళ్ళోణ ఎన్నువ సదుద్దేశదింద యావ బేడికెయన్నూ నమ్మ ముందే ఇట్టిల్ల ఎందు నాను బహళ విషాదదింద హేళబేకాగిదే. ఈ రోదన హొసదేనూ అల్ల. ప్రతియొందు అధివేశనదల్లియూ బరుత్తిదే, సర్కారదవరు నమగే భరవసెయన్ను కొడుత్తిద్దారే, ఒందు సల శ్రీమాన్ నిజలింగప్పనవరు ఇరువాగ ఒందు కోటి రూపాయియ దొడ్డ యోజనెయన్ను కేంద్రక్కే కళుహిసిద్దేవే ఎందు హేళిద్దరు, శ్రీమాన్ రాచయ్యనవరూ అదే రీతి హేళిద్దరు. సర్కారదింద కళిసిరువ యోజనెగళు కేంద్రదింద బరుత్తవే ఎందు చంద్రన కడెగూ తోరిసిదరు. నావు చంద్రనల్లిగే హోగలిల్ల, అమెరికా దేశదవరు హోగి బందూ ఆయితు. దలిత జనాంగదవర ఆర్థిక మట్ట బహళ కెళమట్టదల్లిరువాగ దేశదల్లి శ్రీమంతర మనోభావ హేగిదెయందరే బడవరు బడవరాగే ఇరబేకు, శ్రీమంతరు మత్తూ శ్రీమంతరాగబేకు ఎంబుదు. మత్తు అవరు అదక్కే తక్కంతే వర్తిసుత్తిద్దారే. బడవరు శ్రీమంతరాదరే శ్రీమంతరిగే మర్యాదే కడమెయాగుత్తదే ఎంబ భావనే ఇదే. సమతావాద సమాజ రచనెయాగబేకు ఎందు హేళుత్తిరువాగ మహాత్మ గాంధియవరు మత్తు పండిత జవాహరలాల్ నెహరూరవరు సామాన్య జనతెగే అనుకూలవాగబేకు, అవర మేల్మేగాగి దుడియబేకు ఎందు హేళుత్తిరువాగ స్వాతంత్ర్య బందు 22 వర్షగళాదరూ బడవ ఇన్నష్టు బడవనే ఆగుత్తిద్దానే. కెలవరు ప్రివిపేర్డ్ క్లాసినల్లిదారే, అవరు మితిమీరి శ్రీమంతికెయ సుఖవన్ననుభవిసుత్తిద్దారే. సరకారదవరు తమ్మ సుత్తముత్తలరువ జనరన్ను నోడి సంతోషపట్టరే సాలదు, బడవర కడె గమనహరిసబేకు, అదరల్లూ ప్రకృతియ విరోధదింద నొందిరువ జనర కడెగే హెచ్చు లక్ష్య కొడబేకు ఎందు పదే పదే హేళుత్తిద్దేవే. బడతనవెంబుదు యావ ఒందు కోమిగాగలే, పంగడక్కాగలే ఎనలగాగిల్ల. ఇందు ఎలా కోముగళల్లూ బడవరిద్దారే, బ్రాహ్మణరు, లింగాయితరు, వక్కలిగరు మొంతాద ఎలా కోముగళవరల్లూ బడవరిద్దారే. సర్కారక్కే అవర బగ్గే ఏనూ కనికరవిల్ల. ఆ విషారదల్లి సూక్తవాద కార్యక్రమ కైకొళ్ళలు సర్కారక్కే మనస్సిల్లవో అథవ శక్తియిల్లవో తిళియదు. ఇదు అర్థవాగువుదిల్ల. ఈ సంబంధదల్లి మాడబేకాద కెలస ఒందు దివస అథవ హత్తు వర్షగళల్లి పూర్ణవాగువుదిల్ల, ఇదక్కే దీర్ఘ కాల బేకు. ఈ సంబంధదల్లి సూక్త కార్యక్రమ హాకికొండు ఒందు యోజనే తయారిసబేకు. హాగే మాడిదరే ఇందల్ల ఇన్ను 20 వర్షగళమేలాదరూ జనరు కష్టవిల్లదే జీవన నడెసబహుదు, నావల్లదిద్దరే నమ్మ మక్కళాదరూ సుఖవాగిరబహుదు. ఆదరే ఈ దేశదల్లి ఒందు హెజ్జెయన్నూ సహ ఇట్టిల్ల. ఇదరింద నక్సల్‌బారి చళువళికే తెలంగాణ చళవళి మొంతాదవు హెచ్చివే, కాలక్రమదల్లి నమ్మ దేశదల్లూ ఆ రీతి గరాటెయాగి చళవళినడెయబహుదు. ఇదక్కే అవకాశ కొడువుదు ఉచితవల్ల. పరిస్థితి హీగిద్దరూ కూడ సమతావాద సమాజ రచనెమాడువుదాగి బాయల్లి హేళుత్తిరువరే ఏనా కార్యరూపక్కే ఏనూ తందిల్ల. ప్రకృతిగే విరోధవాగి ఏనూ మాడలాగువుదిల్ల, అదక్కే హొందికొండుహోగబేకు, తక్క కార్యక్రమ కైకొళ్ళబేకు. ఇదక్కాగి ఒందు తజ్ఞర సమితి మాడబేకు. అభావ పరిస్థితియింద కష్టపడువుదన్ను గమనిసి అదర పరిహార మాడలు ఒళ్ళెయ కార్యక్రమ హాకికొళ్ళబేకు. ఇదక్కే హొరగినవర అవశ్యకతే ఇల్ల, నమ్మ దేశద తజ్ఞరు, అధికారిగళు, అనుభవిగళు బేకాదష్టిద్దారే, అవరన్ను సేరిసి ఒందు సమితియన్ను రచిసి కార్యక్రమ హాకికొండు కేంద్ర సరకారద సహాయ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎರ್. ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ)

ಕೇಳಿ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಈಚೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದಮೇಲೆ ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಒತ್ತಾಯಪಿದ್ದರೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಾಜಕೀಯ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಜಾಣರು, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ತರುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಯೋಗ ಹೋಗಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನನ್ನೊದನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಸಾಲತ್ತನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈಗಲೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇಂಥ ಒಂದು ನಿಯೋಗವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ರಾಜಸ್ವ ಮಂತ್ರಿಗಳೇಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಬಿಗಿಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮನಿಸಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈಗಲಾದರೂ ಕಷ್ಟ ಎರುವುದನ್ನರಿತು ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಚೆಗೆ ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಈ ಸ್ಕೀಂ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ 4 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲದೆ. ಈ ಸ್ಕೀಮು ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೇಕಾಯಿಯಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ಭಾಗವನ್ನು ತೀರಿಸುವವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು. 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಕ್ಷಾಮ ಇರುವಾಗ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ರೈತರಿಗೆ ಇದೆಯೇ ? ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಕಡ್ಡಾಯ ಹೊರಿಸುವುದು ಉಚಿತವೇ ? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಸಾಲ ಪಡೆದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆ ಸಾಲದ ಕಂತನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಬಾಬಿನ ಮೂರನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ ರೀಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ 3 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೇವಲ 450 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಚೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ 3 ಲಕ್ಷವಲ್ಲ, 3 ಕೋಟಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಣಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಬೇರೆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಬಡವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇರೆ ಅವರಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಇಂಥ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 4,500 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗಾದರೂ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಲು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಾವವಿದೆ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ, ಜನತೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇದೆರ್ನಾ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಜನರು ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಗಣಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಭಾರತ್ ಅರ್ತ್ ಮೂವರ್ಸ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ನಿಜ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯದೆ ಕೇರಳ, ಆಂಧ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ.

5-30 P.M.

ಇದು ಎಂತಹ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ! ನಮಗೇ ಇಲ್ಲ, ಪರರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು, ಎಲ್ಲಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೂ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ

ರುವುದು ಏನು ನ್ಯಾಯ ! ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಹಿಂದೇ ಅನೇಕ ಆಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಪರ್ಸನಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ನಮಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇರಳದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನಿದ್ದರೂ ಪರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಉಪವಾಸ ಇರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ, ನ್ಯಾಯ ? ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ನೊಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡಿಪ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವೆಲ್ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ, ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲುರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ 245 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರ ಕೆಲಸ ಖಾಲಿ ಇತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ದರ ಖಾನ್ತು ತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸುಮಾರು 500 ಜನ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ 45 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದ 200 ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಐದನೆ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಿಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಬೇಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಮನುಷ್ಯರು ಅಂತ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಮೃಗಗಳು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ! ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡುವಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ! ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಂಧ್ರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†SRI P. V. AITHALA (Surathkal).—Mr. Speaker, opposing in very strong terms the Supplementary Demands for Grants, I would like to address a few words.

Firstly, I am astonished to find that Rs. 1 lakh should have been demanded for furnishing the Raj Bhavan, the residence of the Governor. We are thinking of a Socialistic Pattern of Society now. There are ever so many Class III and Class IV servants without any residential accommodation. Recently I had an occasion to address the Hon. Finance Minister regarding the difficulties of the Commercial Tax staff in South Kanara, Mangalore. The Deputy Commissioner was compelled to reside in a lodging house; the Assistant Commissioner had to reside in a hotel; several Commercial Tax Officers are compelled to reside in the tenements of big merchants. In additional I talked to the Chief Minister also to provide these officers with some quarters. The reply was that there must be Housing Board in Mangalore and it should provide the accommodation. I may tell the House that there is no Housing Board in Mangalore. When the Commercial Tax Officers are transferred from one place to another once in two or three years, it is the duty of the Government to provide them Government quarters. It is a very good thing to transfer these officers compulsorily once in two or three years so that they may not be subjected to the influence of the merchants. When the Government servants are liable for transfer it is the primary duty of the Government to provide these officials with Government quarters. That is not done. On the other hand, a sum of Rs. 1 lakh is spent for the Governor's residence for the purpose of

(SRI P. V. AITHALA)

furnishing it. Here please note ; that it is not for the purpose of construction.

I had an occasion to visit Delhi recently. A "Mysore Bhavan" is run there. I went there and informed the Manager of the Bhavan that I am an M.L.A. from Mysore State and enquired whether there was any concession for board and lodging in the 'Mysore Bhavan.' He told me that there was no concession and that I had to pay Rs. 30 per room. But these Ministers enjoy everything free. Then I got up early in the morning and ordered tiffin. You will be shocked to hear that the minimum rate for tiffin is Rs. 3, whether you take two *idlies* or more. Then I enquired the charges per meal ; it is Rs. 4.50 per meal. I asked him whether there was any concession for an M.L.A. He said there was no concession whatsoever. I have a friend of mine there ; he is a Chartered Accountant. He was also with me. We learnt that the charges for tiffin were Rs. 3 whatever be the quantity consumed. Then my friend, the Chartered Accountant, who was from Kerala State put it to me why he should not eat as much he could for Rs. 3. From the next day onwards, he went on eating 20 to 30 idlis and even then he was charged only Rs. 3 to the wonder of the servants and one and all. My friend was about 60 years old. At one time he was a wrestler. Although he was lean, he had a good appetite. Contrast the state of affairs existing in our "Mysore Bhavan" with that of Tamil Nadu. Just opposite to 'Mysore Bhavan' is situated the Guest House of Tamil Nadu. There an M.L.A. from Tamil Nadu is given free lodging. An M.L.A. from outside Tamil Nad is charged Rs. 5 per day. But here in 'Mysore Bhavan' an MLA of Mysore is charged Rs. 30 per room.

Now reverting to the subject of residential accommodation for Government servants, I may say that I addressed the Finance Minister recently and informed that 11 Government quarters belonging to the Port Office, which has been shifted to Karwar, were available for Rs. 1,70,000. Even today our Government have not taken them over. I am told that there is some difficulty because the Port Office is a semi-official body. Even today no Government orders have been passed to take them over. The Commercial Tax Department is a revenue earning department and the Departmental Officers must be provided with residential quarters and should not be left at the mercy of big landlords and merchants in the interests of Government.

The next point that I wish to speak on is, about engaging the services of two counsels from Madras. I am astonished to see that two counsels from Madras have been appointed to appear before the tribunal. Is there any dearth for advocates in Mysore ? Mysore can produce advocates who can even be Supreme Court Judges. Do we not have eminent lawyers ? What happened to the ex-Advocate General and the present Advocate General ? Are they not competent men ? What is the fee you pay for persons engaged from Madras ? Rs. 25,000 as

reading fees and Rs. 2,500 per day. I am really sorry to find that even the Junior to this eminent advocate has been brought from Madras and his reading fee is Rs. 4,000 and Rs. 400 per day. I do not know whether there is no efficient advocate in Mysore. I am sorry to find that eminent counsels of our State have been neglected in spite of the fact that we have eminent advocates like the ex-Advocate General and the present Advocate General.

Various loans are proposed to be given to the co-operative societies. I an sorry to say that several of the Cabinet Ministers do not reply when letters are sent from the M.L.As. In my own village there has been a case of defalcation to the tune of Rs. 18,000 by the Secretary. He is a member of the ruling party. A sum of Rs.18,000 being the compensation amount was deposited in the co-operative society. This Secretary began withdrawing Rs. 300 or 400 every day and at last in 1957 we found that out of Rs. 21,000 there is only Rs. 17 in the society. Sri Ratnakumar Shetty addressed a letter to the hon. Minister for Co-operation on 4th October 1968. No reply is sent from the Minister. Thereafter a question was raised by him on the floor of the House asking why no action was taken. Under the Co-operative Societies Act the limitation is only for 2 years. The period of two years is approaching. When the question was asked the reply given was that the Secretary is a man of substantial means. It may be. But is this the way of giving reply? Thereafter having found that one M. L. A's representation is not enough, myself and Sri Ratnakumar Shetty, both addressed a letter to the Minister for Co-operation. I have talked to him personally. I am afraid big guns in your party is protecting him. Otherwise there would have been action against him. The Minister stated that there is no such thing and I can be rest assured of an enquiry. But up to now no criminal or civil suit has been filed against him. Just before retirement the Deputy Registrar of Co-operative Societies, South Kanara, has given a prolonged stay for the enquiry of this case. I cannot understand how the Ministers do not care even to send a reply when two M.L.As. write to them. This is the state of affairs and yet we want to sink lakns of rupees in this department.

Coming to the next item *i.e.*, famine relief, I want to say that lakhs of rupees are spent on famine relief. It may be necessary to spend in cases where there is shortage of rainfall and there are famine conditions. But, alas, my district has suffered a lot due to floods last year as well as this year and no provision is made for substantial aid. In my district a petty clerk in the Civil Judge's Court who had an acre of land suffered a great loss. His land was filled with sand in 1968. I addressed a letter to the Chief Minister stating that the person was unable to cultivate the land. The reply sent was that the papers were forwarded to the Deputy Commissioner. Within a few days the petitioner is advised by the Deputy Commissioner, that he can apply for interest-free loan if he so desired. I ask, is there no provision to grant any relief for the damage caused due to floods ?

ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾವತಿ ರೈ (ಬಂಟವಾಳ).—ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಫ್ಲಡ್‌ರಿಲೀಫ್‌ನಲ್ಲಿ ನತ್ತವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಲಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿರಹಿತವಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಜ್ಞೆ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನದ್ದು.

Sri P. V. AITHAL.—The reply is sent on 29th July 1969. When the fields are rendered unfit for cultivation, do you want us to take loan ? Can he not get loan elsewhere ? When you are spending crores of rupees, why not give some relief to a person who has suffered on account of floods ? You give assistance to persons who have lost houses but what about an agriculturist whose field has been rendered unfit for cultivation due to floods ? There is a further item, *i.e.*, an expenditure of Rs. 1,12,500 on account of export potential survey. When thousands of acres have been acquired for the purpose of industries and are lying vacant for the last three years and when several people have been evicted from Panambur and other villages from thousands of acres, what is the use of this survey ? Agriculturists have been driven away without any rehabilitation. When that is the case, what is the purpose of this survey ? I doubt very much whether the Government has received the report of this survey.

Lastly, coming to rehabilitation, some lakhs of rupees are proposed to be spent for the rehabilitation of certain families. When agriculturists and farmers who are said to be very foundation of democracy are thrown out of their villages and they are unemployed for the last three years, when the M.L.A. of that constituency requests that some industry might be started to rehabilitate those people, from the time of Sri Nijalingappa the Ex-Chief Minister, only oral promises are given. No major rehabilitation is made in spite of cries from all quarters. With these words, I oppose the grants.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ 1964-65 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 1965-66 ರಲ್ಲಿ ಏನು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಎಕ್ಸೆಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ತಂದಿದೆ. ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಿತ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರು ಕೇಳಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವೂ ಸಹ ಹಣಕಾಸಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ annexure ಸೀರಿಯರ್ ಒಂದರಿಂದ 39 ರವರೆಗೆ ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಹಣಕಾಸಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವಾಗ ಅಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆ, ಕಾಂಟಿನ್‌ಜೆನ್ಸಿ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ತಾರೀಖನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತಾರೀಖುಗಳ ಪ್ರಕಾರ 26ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳು, 27ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳು ಮತ್ತು 31ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್‌ತರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 205ರ ಪ್ರಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಎಕ್ಸೆಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಹ ಅದೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಾಗಲೀ, ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಮಿಟಿಯೇ ಆಗಲೀ ಇದರ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು 1969-70ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆ ರೀತಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1968-69ನೇ ವರ್ಷ 1969ನೇ ಮಾರ್ಚ್‌ಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಕಾಂಟಿನ್‌ಜೆನ್ಸಿ ಫಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಈಗ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂದು 1969-70ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಬಾಸೂಸ್ ಕಮೆಂಟರಿ ಆನ್ ಬಡ್ಜೆಟ್—5ನೇ ಎಡಿಷನ್—ಆರ್ಟಿಕಲ್ 115, ಪುಟ 117 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

> "An Excess Demand differs a supplementary demand, in that the former is made after the expenditure has been actually incurred and after the financial year to which relates has expired. Hence there is no question of presenting an estimate for the excess. It is presented in the form of a demand for the excess demand for money already spent in excess of the voted grant should be made not by way of Supplementary demand but in the form of an Excess Demand."

ಇನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವಾದಂಥ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಎ.ಐ.ಆರ್. 1955, ನಾಗಪೂರ್, ಪುಟ 11 ಐಟಂ (ಎ) ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದು ರೀತಿ ಇದೆ:

> "Where the memorandum accompanying a budget clearly states that a need has already arisen and that a new service is already contemplated, article 205 of the Constitution cannot come in and a provision for expenditure has to be made in the budget itself."

ನಾನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಐಟಂಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 1969ನೇ ಫೆಬ್ರುವರಿ-ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 1967-68 ಮತ್ತು 1966-67ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ಐಟಂಗಳನ್ನು ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

6-00 P. M.

ಅದನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮಾರ್ಚ್ 26ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 31ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ 63ರಲ್ಲಿ 39 ಐಟಮುಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಥ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಒಂದು ಉದ್ವಾವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಇವತ್ತಿನ ನೀತಿ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಎದುರಿಗೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂತಹಾ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಡಿಮೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಎದುರಿಗೆ ನಮಗೆ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಬಹಳ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ಮುಖದ ನಿಮ್ಮ ವಾದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವಸ ನಿಮಗೇ ಹಾನಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ? ನೀವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಇವತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ಸ್ ನಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ದೋಷವಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರು, ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ನೀತಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಸಾರಿ ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ನಂಬಳಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೋಷ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನೀವು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮುಂದಿನವರು ತೋರಿಸಬಹುದು, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಗಳು ಟೀಕಿಸಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಹಣದ ಖರ್ಚು ಆವಶ್ಯ ಇದೆ. ಯಾವಾಗ ಅಂದರೆ, ಏನಾದರೂ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದು, ಎಲ್ಲಾ ಒಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, 'ನ್ಯೂ ಸರ್ವಿಸಸ್' ಎಂದು ಮಾಡಬಹುದು. ಬಜೆಟ್ ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರ ಬದಲು ಹೊಸದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬಿಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ! ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಯೂ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ತರದ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಜೆಟ್ ಮಾಡಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ ? ಇವತ್ತು ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. 5ನೇ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನಿಂದಲೂ ಸಹ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕೋ, ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೋ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರ್ಲಾ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 54 ರಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮಿಲ್, ಪೋರ್ಸಿಲೆನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ Joint Stock Co., ಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಯಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣದಿಂದ ಷೇರ್ ಪರ್ಚೇಸ್ ಮಾಡಿ, ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಕಂಪೆನಿ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅನ್-ಎಂಪ್ಲಾಯಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್ ಬಂದಿದೆ, ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು. ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮಿಲ್ ಮಾಲೀಕರ ನಡುವೆಯಲ್ಲ ಕೆ.ಆರ್. ಮಿಲ್ಸ್ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್. ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ 2500 ಲೇಬರರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದೆ ಅದರೆ ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂ. 27 ರಲ್ಲಿ ಏಜುಮು ನಂ. 1 ಟಪು 6 :

> " Provision for the undermentioned Institutions and training and production sections which were started under tne annual plans of 1966-67 to 1968-69 under the Centrally sponsored sector and which have become normal activities of the Department (committed expenditure) from 1969-70 was not included in the current year's budget estimates, as the Social Welfare Department did not by oversight send proposals for making necessary provision :
>
> Certified School, Hassan
> Certified School, Bagalkot, Khanapur
> Dairy and Poultry Farming of certified School,
> Chalk Grayon unit at Certified School, Mysore.
> Printing unit at certified School, Hubli."

ಅಂದರೆ ನೀವು ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ತರದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ನಿರ್ಲಕ್ಷ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಕೆಲವು ಕೋಆಪರೇಷನ್ ಇರಬಹುದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೋಆಪರೇಷನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ತರದ ಹಣ ಏನು ಖರ್ಚು ನಡೆದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಎ.ಎನ್. ಪಾಟೀಲರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ, 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ವಾದುದು 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಕೂಡ ಒಂದೊವರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಖಂಡಸಾರಿ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಅಮೌಂಟ್ ಕಡಿತ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಂದಿ ಸಾರಾಯಿ ಗಳ ಮಾರಾಟ ಮುಖಾಂತರ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಆದರಿಂದ ಬಂದಂಥ ಹಣವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮವರಿಗೇ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಿಲ್ಲುಗ ಳಾಗಲೀ, ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಾಗಲೀ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗ ಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನೂಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅದು ಸಣ್ಣ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕಂಥವುಗಳು ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ? 100 ಕ್ಕೆ 80 ರಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಯಾವತರಹ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೀ ಲಾಭವಾಗಲೀ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಜಾಯಿಂಟ್‌ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪನಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಯಿಂಟ್‌ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಲದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರ ಜಾಯಿಂಟ್‌ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಇದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಗ್ಯೂ ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಡ್ವೋಕೇಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬರೀ ವೇಸ್ಟ್ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೃಷ್ಣಾಗೋದಾವರಿ ವಾಟರ್ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರ್ಗ್ಯೂ ಮಾಡಲು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಬ್ಬರು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಜಡ್ಜ್ ಅನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಾಗಿರು ವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿಯೇ ನೇಮಕಗೊಂಡ ರಾಯರು ಇರುವಾಗ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಲೀಗಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರಿಗೆ ಅಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬರು ವಕೀಲರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿತ್ತು ? ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿಯೂ ನಿಯಮವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ವಕೀಲರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೀದರ್ ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಷಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರತಕ್ಕ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ 9 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 517 ಜನ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನುಮಾನಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಜುಡಿಷಿಯರ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ದೇಶ ಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ, ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಕ್ಸಸ್ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಇಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹೊಸ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಖರ್ಚನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಆದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆಯವರು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಲೀ, ಬಡ್ಜೆಟ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಲೀ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮೂದು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ 1969ನೇ ಆಡಿಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ :

> "Supplementary provision of Rs. 44.05 crores was obtained under 43 grants/appropriations. The details given in Appendix I show that—
>
> (i) in twelve grants/appropriations supplementary provision of Rs. 143.51 lakhs obtained in December 1967 and March 1968 proved unnecessary, as the expenditure did not even come up to the original provision ; in seven cases, supplementary provision of Rs. 114.93 lakhs had been obtained in March 1968.
>
> (ii) in two grants and two appropriations, supplementary provision proved excessive ; against the total suplementary provision of Rs. 1,863.08 lakhs, Rs. 1,477.47 lakhs remained unutilised. In three of these cases, Rs. 1,831.08 lakhs had been obtained in March 1968, and
>
> (iii) the supplementary provision proved inadequate in three grants and one appropriation. In three cases while the additional provision made was Rs. 2,000. 29 lakhs, the actual expenditure exceeded the total provision (including the supplementary provision) by Rs. 724. 54 lakhs."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆಗಲೀ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆಗಲೀ ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 2—3 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣದಿಂದ ಏನಾದರು ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಏನಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಈ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನಲ್ಲಿ ನೂಚಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ

ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು ಮತ್ತೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಹೊಸ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು, ಅಥವಾ ಅವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. 54ನೇ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಲೋನ್ಸ್ ಫಂಡ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಸ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎರಡು ಮೂರು ಐಟಮ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಇರಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದುವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟನ್ನು ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಷೇರ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಾವೇನಾದರು ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ ಅರ್ಧಭಾಗ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ವಾಪಸ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕೂಡ 8-10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಸಲ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸೆಟ್ಸ್ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಕುರುಡರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೇ ಸಂಚುಕಾರ ಬಂದಿದೆಯೋ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಎನ್ನುವುದು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸ ಹೊಸ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ಸಾಲವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳು ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಗಳಲ್ಲ ಹತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ. ನಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಷಾರ್ಟೇಜ್ ಬಂದಿದೆ. ತುರುವೇಕೆರೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಷಾರ್ಟೇಜ್ ಬಂದಿವೆ. ಕುಣಿಗಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರೂ ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಷಾರ್ಟೇಜ್ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಭಾಗದಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು "Loans to Karnatak Co-operative Publishing House Limited, Bangalore for compilation of Junior Encyclopaedia in Kannada (New head of account)"

ಇದಕ್ಕೆ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದ ಮೇರೆ ಈ ರೀತಿ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ಗೆ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮಯಿ ಅವರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಭಾವದ ಮೇರೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ ಮಿಲ್‌ಗೆ 46 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದವರ್ಷ ಈ ಮಿಲ್‌ನವರು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ಮಿಲ್ ನಷ್ಟದಲ್ಲಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಮಿಷಿನರಿ 15ನೇ ಸೆಂಚುರಿಯದ್ದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಿಲ್‌ನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೇ ಬೇಡವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದಾಗ ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಮಿಲ್‌ನ್ನು ಸ್ಕ್ರ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಆ ಮಿಲ್‌ನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಕೆಪೂರಿವಾಲ ಎಂಬುವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಿಲ್‌ಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. "Loans to Mysore Procelains Limited"—ಇದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಲಾಭವೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ವಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್.ಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬಹಳ ಹಣವನ್ನು ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಜರ್ಮನ್ ತಜ್ಞರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಹೊರಗಿನ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಕೆ.ಟಿ.ಸಿ. ಮಿಲ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರೂ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮಿಲ್ ಲಿಕ್ವಾನಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಲಾಭ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಿಲ್ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಆ ಮಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಈ ಮಿಲ್‌ಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. "Loans to Co-operative Societies including House Building Societies" ಗೆ—ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇಪತ್ತಿನದಿವಸ ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಲೂಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರೇನು ಈ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಸ್ವಂತದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಈ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಲಿಕ್ವಾನಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಲ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಣ ಲಿಕ್ವಾನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪನೀಸ್‌ಗೆ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹುಟ್ಟಿಚಿನ್ನದಗಣಿಯ ಪರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ಕಂಪನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕು ? 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಈ ಕಂಪನಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ಗೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವುದಾದರೂ ಪುರಸಭೆಯವರು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್.ಐ.ಸಿ.ಯಿಂದ ಅಥವಾ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ? ಆದರೆ ಈ ಸ್ಟುಡಿಯೋ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡುವ ಸಾಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಟುಡಿಯೋದಿಂದ ಏನೂ ಲಾಭ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಂತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾವು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಬಂದ ಲಾಭದ ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸುಮಾರು 7 ಕೋಟಿ 32 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣವನ್ನು ಈಗ ಸಾಲವಾಗಿ

ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಸ್ಕೋರ್ಸ್ ಇದೆ. ಆ ಸ್ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇರಾಖೆಯವರು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಷಾರ್ಟೇಜ್ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಸ್ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಹಣ ಷಾರ್ಟೇಜ್ ಆಗದೆ ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತದೆ ? ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

6-30 P.M.

ಆಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊಪಿಡಿಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರೀ ಮೋಜಿನ ಮತ್ತು ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚು. ಇದರಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ರವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ಸ್‌ಬುಕ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ? ಇದಕ್ಕೆ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ ? ಮತ್ತು ಈಗ ಇರುವ ಟೆಕ್ಸ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಬರುವಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ, ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಇಂದು ಇರುವ ಟೆಕ್ಸ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಜ್ಞರು, ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ ನಮಗೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕೋಅಪರೇಟಿವ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ರ್ಯಾಕೆಟ್‌ನಂತೆ ಆಲ್ಲಿ ಮೋಸದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಇದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬಾರದು. ಹೋದ ವರ್ಷದ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಏನೂ ಅಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಸುಮಾರು 10–12 ಕೋಟಿಯವರೆಗೂ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ನಾನ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಟೀವ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದೇನೂ ರಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಐಟಂಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂತಿಂತಹ ಐಟಂಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ರಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಆಗ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನು ಗೊಬ್ಬರ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ ಸ್ಪೇಷ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಕೋಅಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ತಂದಿರುವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹಂಚಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 65 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ! ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತರಿಸಿ ಹಂಚಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಗೊಬ್ಬರ ಸ್ಟಾಕ್ ನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 20 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಸ್ಪೋರೇಜು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ 65 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಬುಕ್ ಬ್ಯಾರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ನಂತರ ಅಡ್ವಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 65 ಲಕ್ಷ ಸ್ಪೇಟ್ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಹಾಗೂ ರ್ಯಾಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಇವರುಗಳಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೇನೋ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಎಂದು ಸಾಲವಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ನಂಜ್ಯೆ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸ್ಟೋರು ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮೂಟೆ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸ್ಟಾಕಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರು ಐದು ಕೆಜಿಯಷ್ಟು ತೂಕದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ ಎರಡರಷ್ಟು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಕಡಿಮೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದರೂ ಇದು ಶೇಕಡಾ ಐದರವರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಇದರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ರಾಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರೋ ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳು ಬಂದು ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ನಂಬ್ಕೆಯ ಮೊತ್ತದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಟಾಕ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆಯ ಗೊಬ್ಬರ ಸ್ಟಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರು ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೂ ಇಂತಹ ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ರಾಸ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಟ್ರಿಬ್ಯುನರ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾನ್‌ಫೆರೆನ್ಸ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಮಿಟಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಹಣ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆ ವಿವಾದಗಳು ಬಂದಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಮಾಡಲು ಒಂದು ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರೂ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಾದವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಡನೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ವಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಆಂಧ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇತರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೊಡನೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು, ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನವರ ವಾದ ಒಳ್ಳೇ ಹುಲಿಯಂತೆ ಧೃಡವಾಗಿದೆ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಆಂಧ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಪುನಃ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಾದವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವೇ ಆಂಧ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಮೈಸೂರಿನವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಾದ ಮಂಡಿಸಲಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದರ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಇವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಸರಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಆ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ಇರಬಾರದು. ನೀರಿನ ವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಫಿಗರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಒಬ್ಬರೇ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂತಹ ತಜ್ಞರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ನೂಚನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಪ್ಪು ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವ ಬರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಅನುಭವ ಪಡೆದಂತಹವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇವರು ಹಿಂದೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಆಳವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 8,50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಂತಹ ಟ್ರಿಬ್ಯುನರ್‌ಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಅವಮಾನಕರವಾದುದು. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿನವರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೊರಗಿನವರನ್ನೇ ಕರೆದು ಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಂಚದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಟೆಂಡರುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಈಚೆಗೆ ಕರೆದಾಗ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಟೆಂಡರು ಕರೆದಾಗ 50 ಸಾವಿರ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಕರಾರು ಇತ್ತು. ಆ ನಂತರ ಟೆಂಡರುಗಳು ಏಂದಾಗ ಪುನಃ ಟೆಂಡರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಬ್ಬ ಮಾರವಾಡಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ

ಎಂದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮೋಸ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮೊದಲು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಈಗೇನೋ ಇವರು ಮುಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯಾದಾಗ ಇಲ್ಲಿರುವ ಮುಂತ್ರಿಗಳು, ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಖಂಡಿತ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾತನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

† Sri V. N. PATIL.—Sir, in opposing the Supplementary demands placed before the House, I wish to say that it looks very strange how and under what circumstances these demands are put forward. On 28th March 1969 the General Demands of the Budget were voted and here items 1 to 39 are amounts which are already spent and these expenses were incurred before 31st March. Items 1 to 39 have been included in these supplementary Demands. I fail to understand how the Finance Minister and the Government could present them at this late stage. It is not legally tenable. On the other hand, this could easily be considered as excessive Demands. This is not a step that should be taken by a Government in a democracy. Our Government has developed an attitude of lethargy. They are so thick-skinned that it has become very difficult to convince the Government. I fail to understand how these items 1 to 39 could be included in the supplementary Demands.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I will explain.....

Sri V. N. PATIL.—I will not yield at this stage. I do not have much time to speak. If the Finance Minister has already noticed, I would rather compliment him if he can take action on members of his staff who have not brought them to his notice earlier.

Now I want to refer to the Demand relating to our worthy Minister Hon. Sri P. M. Nada Gouda. In answer to my question 342, there is a wonderful reply. Out of 42 days of operation, the Co-operative Sugar Factory at Bidar incurred a loss of 9 lakhs. The expenditure incurred during the operation period of 42 days is 22 lakhs and the loss incurred is 9 lakhs. This state of affairs glaringly brings out the corrupt practice that is going on there. I thought Bangalore Dairy could be the only example where thousands of rupees worth of butter was supposed to have been burnt. God alone knows whether it was actually burnt or whether it was sold elsewhere. That is also not very clear. Now, you have another instance of corruption and inefficiency in the Bidar Sahakara Sakkare Karkhane which started crushing the cane after the crushing season in order to oblige the Khandsari factory owners. I want to ask the Government, were the Government so impotent as not to be able to call to Order that white elephant in the shape of an IAS officer managing that factory in Bidar ? That white elephant Mr. Prabhakara Rao, N. K. is considered to be the most young and energetic person. What has he done in Bidar in collusion with the Managing Director and other white caps ? In order to oblige these Khandasari factory owners, he delayed the crushing operations for five months—instead of November,

(SRI V. N. PATIL)

they started crushing operations in March on some lame excuse and from each khandsari sugar factory owner they took a bribe of Rs. 50,000 to one lakh. I am making this allegation with a sense of responsibility. I am prepared to substantiate, what rotten things they have done. For a person who has no sugar cane crop in the field, he has issued a permit saying that that man is a *bona fide* cultivator. With a bogus survey number he is permitted to bring 50,000 tons of cane to the factory. And this so-called bogus permit-holder would go to nearby villages of Zahirabad, and they would purchase cane at Rs. 50 per ton, and bring it to Karnataka State and this was purchased by the sugar factory at Rs. 100 or Rs. 80 per quintal ; If that is the way the operations are carried on, will there be no loss and fortunately the loss is only 9 lakhs. It will be much more, because they say that 9 lakhs is tentative. I am sure it will not end there. Some young students from the Agricultural College who came there for study called on this IAS officer.....

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I would like to appeal to the Hon'ble Member that this is against the established conventions.

Sri V. N. PATIL.—I wanted to say this fact, this morning during question-hour. But I was told that the supplementary Demands are coming and I could refer to this.

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I am not questioning your *bona fides*. The only thing is we should not bring in names of people who are not in a position to defend themselves here.

Sri V. N. PATIL.—I am always accustomed to call a spade a spade. What I wanted to say is there is a lot of blackmarket transactions in sugar cane. If they give 5 tons of cane, they were given receipt for 8-10 tons. Will not this kind of a transaction land the concern in loss ? Are we going to make profit out of five tons when the Factory has actually bought 10 tons ? I am asking the Government to initiate judicial enquiry into the allegations. If I fail to substantiate the charges, I am prepared to resign. I am throwing this challenge to the concerned Minister and the Government. I call a spade a spade and want the Government to institute an enquiry against the corrupt official. Will they accept the challenge ?

I am bringing another glaring instance of grievous assault on poor innocent villagers in which no action was taken. I have raised this question in the present Session also ; it is in the 7th List and bears No. 289. It pertains to an incident in Humnabad Taluk, Bidar district, which happened in the month of November 1968. If I remember the date correct, the offence took place on 16th November 1968. After addressing a meeting on that day, I left the place. The elder brother of the Congress candidate for the Taluk Board elections, along with 50 persons, caused axe injuries to four persons. Unfortunately

these injured persons who were taken to the Humnabad Civil Hospital were accorded inhuman and brutal treatment by the Doctor. I gave a telegram to the Chief Minister and the concerned Minister. What was the result? Neither did I receive any reply nor the injured any relief. Has this Government any regard for human values? Is this democracy? They are wrecking the Constitution. I am exposing the follies of the Government. What do we expect in democracy and what is it we are getting under the Congress regime? In order to protect the interest of their party, the Government is winking at violent methods adopted by their partymen. But the Government must know that the ultimate judges of their doings and actions are the people. The Doctor of the Humnabad Hospital did not admit those persons with bleeding injuries to the Hospital. The Government had been urged to institute an enquiry into this grave matter. Still this Government has the temerity to say that no representation was received by them to conduct an enquiry against the Doctor. I have written, not once but thrice to institute an enquiry. I have brought this fact of refusal of the Doctor to admit the injured persons to the Hospital on 21st January 1969 on the floor of this House and it is reported in Vol. XV-No. 5. So I have brought this to the notice of the House as well as the Government. On the refusal of the Doctor at Humnabad, I had to take the injuried persons to the Civil Hospital at Bidar, where the injured had five stitches; they were also in-patients there for several days. What more evedence do Government want to take action? Is there any other method to bring matters to the notice of the Government? They are so rash as to give a written reply that no representation had been received by Government to institute an enquiry into the matter. I have asked for an enquiry long back. The incident occurred in November 1968. After 11 months, what justice can the aggrieved parties expect? What safety can we expect from such a Government? If I happen to suffer from blood pressure and go to the same Doctor of Humnabad for treatment, he does not hesitate to administer foildol to me and put an end to my life. I ask the Treasury Benches, is there any security for the people under this regime? If any such doctor existed in a communist or socialist regime, he would have been hung as a matter of right. Such Ministers, who shield such an inhuman official, who is an enemy of humanity, should not be allowed to continue in office. That Doctor has failed in extending ordinary human courtesy and the Minister is tolerating his crime. I am demanding a judicial enquiry into the incident. If the Treasury benches have the courage, let them order the judicial enquiry; let that Officer be subjected to judicial enquiry. If the allegations made are not true, let them kick me out of this House. I am prepared to take the wrath of this House if I misled the House; if I mislead the House I will be committing a sin. As if nothing has happened in the incident narrated by me, the Government have placed these estimates blindly and expect sanction for them.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The hon. Member may please conclude.

Sri M. S. KRISHNAN.—Many members are eager to participate in the debate. Therefore, these Demands may be taken up tomorrow.

Sri V. N. PATIL.—If need be, let us commence the Session at 11 and give greater opportunities to members.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The sitting is extended up to 7-30 p.m. so as to complete this item. Sri Patil may please conclude.

Sri V. N. PATIL.—I wish to speak a few words about the sort of protection given to minorities. In a village, three miles from my native place, Harijans demanded minimum human rights and Harijans were removed out of a hotel. The Harijans are deprived of their just rights. The caste Hindus have a bell to warn them in case the Harijans enter the village premises. When this segregation was brought to the notice of the Deputy Commissioner, he has sent a communication, which is received just now, that the atrocities and injustices committed on Harijans are found to be facts. There the matter ends. What action have you taken against those culprits? We expect some amount of sincerity and honesty from the treasury benches. Please do not betray the confidence we have reposed in you.

7-00 P.M.

Regarding land distribution in the Bidar District we are very much disappointed. Landless people have entered upon the land and have been cultivating the land as their own. They are paying the penalty. If the Government is satisfied about the position of those people, why not they grant the patta rights to those people? You can stipulate some conditions like that they should have been there for 15 years or something like that. Those people come from backward communities. But you are not caring to look to their welfare. One more intriguing thing is the land revenue paid by the agriculturists in Bidar District is more than in other places. In Gulbarga District also the soil is black cotton soil and the land revenue there is Rs. 1.50 whereas for the same black cotton soil in my district it is Rs. 9 per acre. Why is this difference? To my mind it is because Bidar District was under Jagirdars and Nawabs and Chincholi in Gulbarga District was directly under Nizam. This being the case, the disparity should have been removed. Even after 20 years they have failed to remove the difference. On the other hand they are collecting additional surcharge.

Lastly I want to say something about the collection of land revenue. The Mysore Government has advised the agriculturists that if they feel more land revenue is levied, individual agriculturists can go to the Deputy Commissioner and file objection. Is this the way you should treat the agriculturists? I wish to end my speech by complimenting the Government that this Government is anti-government, anti-students, anti-people. How long you want to survive like this? When you are treating the agriculturists like this what right have you

to stay! You do not have even an iota of sympathy. Before pressing for sanction of the Additional Demands for grants, I request you with all sincerity to walk out to this side and resign.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಸುಮಾರು 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದಲ್ಲದೆ ಎಕ್ಸೆಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಬೇರೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯುದಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಎಕ್ಸೆಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಮತ್ತು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 46 ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ 30-3-69ರಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರು ಪಾಸಾಗಿದೆ, 45 ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದುವರೆಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕಡೆಯ ದಿವಸ ಏಕೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು, ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸರಕಾರವಾಗಲಿ ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಬಜೆಟ್ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಬಜೆಟ್ ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಜೆಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬಜೆಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಪ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ. ಈಗ ಮೂರು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಣ ಸಾಲದೆ ಈಗ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ದಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತರುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಸರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯುದಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದೇಕೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್., ಫೋರ್ಸಿಲೈನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಕೆ.ಸಿ.ಟಿ ಮಿಲ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಥೋರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದು. ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ? ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಕೇಳುವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಥೋರಣೆಯೇನು? ದೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ? ನಮತಾವಾದವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ?

ನಿಮ್ಮ ನೀತಿ, ಥೋರಣೆ, ಧ್ಯೇಯ, ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿಲ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಮಿಲ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಸ್ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡಬೇಕು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇಸಿಕ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕೆಲವು ಇವೆ, ರೆಂಕೋ, ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಸೆಮಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕೆಲವು ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಹ ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸೋಷಿಯಲಿಸಮ್ಮೇ? ಅಥವಾ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸಂ ಬಿಲ್ಡ್ ಅಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ? ರೆಂಕೋ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿರ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ಭೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು—ಸಾಹು ಜೈನ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್)

ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣ ಏಕೆ ಬೇಕು ? ಐ.ಟಿ.ಎಲ್. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ರಾಧ ಬಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಮೆರಿಕಾದ ಅಟ್ಲಾಸ್ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಷೇರ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಮೇರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಯಾರ್ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿನದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಪರವಾಗಿ ಇರುವ ಜನ ಅವರು ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಿಪಾಠ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿರ್, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಇವನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಮಾಡಿದರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಾವು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಆದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತರಹದ ಒಂದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ, ನಾವು ಕೊಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರ್ಯಾಂಡ್‌ರೆಸ್ ರೇಟರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಇದೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಅನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ ಅನ್ನುವುದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸ್ಕೀಂ ಇದೆ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೋಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ಮೋಸ ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಗಾರರನ್ನು ಬೆಳಸುವುದಕ್ಕೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೆನೆ.

(ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತುಕೊಂಡರು)

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇದನ್ನು ಇವತ್ತೇ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಈಗಲೇ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಇವತ್ತಿಗೆ ಮುಗಿಸಿ ನಾಳೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Sir, I take it that the Government is anxious to know the opinions of the members of this House before the Hon Finance Minister replies. If it is hustled through, that only shows that the Government is not anxious to know what exactly is the opinion of the members of the Assembly on this side of the House. I would therefore appeal to the Hon'ble Minister for Parliamentary Affairs to use his good offices and provide enough time for the members on this side to offer their remarks on the Supplementary Grants.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಆಯಾಯ ದಿವಸಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಆಯಾಯಾ ದಿವಸವೇ ಮುಗಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿಗದಿಯಾದ ವೇಳೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೇ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸ

ಬೇಕು ಎಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಾರದಂಥ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ; ಅಷ್ಟೇ. ಈ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡದಂತೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಚಪಲವೇನೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾನಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗ ಸಭೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿದೆ ; ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಡೀ ಈ ದಿವಸ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಏನು ? ಒಂದು ಗಂಟೆಯಕಾಲ ಕೊಶ್ಚನ್ ಅವರ್ ಆವಾದ ಮೇರೆ ಆ ಒಂದು ಬೀಡಿ ಮಸೂದೆ. ಅದಕ್ಕೆರ್ಲಾ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದ ಕಾಲ ಕೇವಲ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಕಾಲುಗಂಟೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅದಾದ ನಂತರ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಲು ನಿಗದಿಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವೇಳೆಯನ್ನು ರೂಲಿಂಗ್ ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಇನ್ನರ್ಧವೇಳೆಯನ್ನು ಎದುರುಪಕ್ಷಗಳವರಿಗೂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಎರ್ಲಾ ಕಾಲವನ್ನೂ ಎದುರುಪಕ್ಷಗಳವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ದಿವಸ ಇದರಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಇದೆ. ಅವೆರಡನ್ನೂ ನಾಳೆ 4 ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟರಾಗಬಹುದು. ಹೌನನ್ನು ಏಡ್‌ಜರ್ನ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ನಾಳೆ ಮೊದಲು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ, ಅನಂತರ ಬಾಕಿಯದನ್ನು ಮಾಡೋಣ.

Sri K. PUTTASWAMY.—I have been always very anxious to see that a good precedent is set up. If only my good friend Sri Hutchmasthy Gowda had called me aside and discussed this matter, we would have ironed out the differences and we would have been able to arrive at a settlement on the basis of an agreed formula. I am very sorry these things are not being done here. All the same, tomorrow I may require about half an hour for the High Court (Amendment) Bill. If they are prepared to finish it in half an hour they can utilise the remaining time for this. By 4-30 P. M. if we are able to vote the Supplementary Demands and the High Court (Amendment) Bill, the rest of the day can be utilized for non-official business. We have no objection for that.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I think it is agreed.

The House will now adjourn and meet at 1-00 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Thirty-five Minutes past Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Friday the 29th August 1969.

WD 13496—GPB—600—12-12-1969